

РЕШЕНИЕ

№ 517

гр. Ямбол, 31.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЯМБОЛ, XVII СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния
състав:

Председател: Димчо Г. Димов

при участието на секретаря Т.С.К.

като разгледа докладваното от Димчо Г. Димов Гражданско дело №
20232330101531 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба от „Вакуум Ел Систем“ ООД – гр.
Ямбол, чрез адв. Р. А. от АК – гр. Я. срещу П. С. Р. от с. М., общ. К., обл. С..

С исковата молба се твърди, че П. С. Р. е назначен като работник във „Вакуум ел
систем" ООД на длъжност „***" с трудов договор № ***г. Договорът бил сключен на осн.
чл. 67, ал.1, т. 1 вр. чл. 70 от КТ със срок за изпитване 6 месеца, уговорен в полза на
работодателя, с основно месечно трудово възнаграждение в размер на 710 лв., с
допълнително възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит 0,6% за всяка
година трудов стаж на същата, сходна или със същия характер работа, длъжност или
професия, и допълнително месечно възнаграждение: бонус - индивидуален принос /на
месечна база/ за качествено и в срок изпълнени задачи: 590 лв. Срокът на предизвестие при
прекратяване на трудовия договор е предвиден 30 дни. П. С. Р. постъпил на работа на
26.04.2022г. Със заявление вх. № ***г. П. Р. заявил, че прекратява трудовия си договор с
„Вакуум ел систем" ООД на осн. чл. 326, ал.1 от КТ, като няма да отработи дължимия срок
на предизвестие и прекратява трудовия си договор, считано от датата на депозиране на
заявлението - 16.05.2022 г. Със същото заявление П. Р. дал съгласие работодателят да прави
удръжки от трудовото му възнаграждение, обезщетение за неизползван платен годишен
отпуск, както от всички други плащания, които работодателя му дължи.

Твърди се, че в хипотезата на чл. 326, ал.1 от КТ трудовият договор се прекратява по
силата на едностранното изявление на работника и отсречно такова на работодателя не е
необходимо, и въз основа на подаденото заявление работодателят е издал заповед № ***г., с

която констатира, че трудовият договор на П. С. Р. е прекратен на осн. 326, ал.1 от КТ, считано от 16.05.2022г. Сочи се, че в заповедта е вписано и дължимото от работника обезщетение за работодателя на осн. чл. 220, ал. 1 от Кодекса на труда в размер на brutното трудово възнаграждение на работника за неспазения срок на предизвестие от 30 дни. Размерът на обезщетението бил изчислен по реда на чл. 228 от КТ е 1300 лв. Твърди се, че заповедта е връчена на работника на 16.05.2022 г. Размерът на обезщетението не е бил оспорен, но до днес не е бил платен.

По данни от *** на „Вакуум ел систем“ ООД, П. С. Р. имал да получава от „Вакуум ел систем“ ООД сумата 414,26 лв. - неполучено трудово възнаграждение за м. май 2022г. След прихващане на двете насрещни вземания, които имат един спрямо друг работника и работодателя, оставало да задължение на П. Р. към „Вакуум ел систем“ ООД в размер на 885,74 лв. Твърди се, че възможността за доброволно уреждане на отношенията между работодателя „Вакуум ел систем“ ООД и работника П. Р. по повод изплащане на дължимото от работника обезщетение по чл. 220, ал.1 от Кодекса на труда е изчерпана.

С това и по същество ищцовото дружество обосновава правния си интерес от предявяване на настоящия иск, предмет на разглеждане в производството, като се претендира от съда да осъди ответника П. С. Р. да заплати на ищеца сумата 885,74 лв., представляваща остатъка от дължимото обезщетение по чл. 220, ал.1 от КТ за прекратяване на трудов договор № ***г. без да спази дължимото по този договор предизвестие, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на депозиране на исковата молба до окончателното и изплащане. Претендират се разноски.

В съдебно заседание за ищцовото дружество в качеството на процесуален представител по пълномощие се явява адв. Р. А. от АК Я., чрез когото в хода на делото по същество се поддържа исковата претенция, с нарочна писмена молба вх.№ *** год. се посочва банкова сметка на ищцовото дружество, по която да бъде извършено плащане от ответника.

В срока по чл.131 от ГПК не е постъпил отговор от ответника на исковата молба. В съдебно заседание ответникът се явява лично, като твърди, че не е получил исковата молба и приложенията към нея, но заявява, че му е известно за какво е делото, признава по същество търсената сума, но желае да сключи споразумение с ищцовото дружество. Не сочи доказателства. В хода на делото по същество прави изявление, че признава, че дължи. Соци че може в двуседмичен срок да плати, но иска банкова сметка, не му дали банкова сметка.

Съдът като взе предвид становището на ищеца и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Предявения от ищеца против ответника иск е с правно основание чл.220, ал. 1 КТ, като съдът намира същия за допустим като предявен от и срещу процесуално легитимирани страни, при липсата на отрицателни процесуални предпоставки за упражняване правото на иск от ищцовото дружество.

По делото от страна на ищеца са ангажирани като писмени доказателства: заявление

от П. С. Р. вх. № *** г., заповед № *** г., трудов договор № *** г., длъжностна характеристика за длъжността „***“, платежен фиш на П. С. Р. за м. 01.04.2022 г., платежен фиш на П. С. Р. за м. 01.05.2022 г.

От така представените писмени доказателства се установява, че между страните по делото, ищеца „Вакуум Ел Систем“ ООД Ямбол в качеството на работодател и ответника П. С. Р. в качеството на работник е бил сключен трудов договор № *** год., с който работодателят е възложил, а работникът е приел да изпълнява в предприятието на ищеца длъжността „***“ в отдел „***. С Договора страните по него в т.VI, изрично са уговорили, че срокът на предизвестие за прекратяване на трудовия договор е 30 дни, а с т. VIII от Договора, ответникът като страна по него се е задължил да постъпи на работа на 26.04.2022 год.

Със заявление вх.№ *** год., адресирано до управителя на ищцовото дружество, е уведомил ищеца-работодател, че прекратява трудовия си договор на основание чл.326, ал.1 КТ, считано от 16.05.2022 год., както и че няма да спази срока за предизвестие от 30 дни. Със същото е заявил, че му е известно, че дължи на основание чл.220, ал.1 КТ, на работодателя обезщетение в размер на brutното му трудово възнаграждение, за неспазен срок на предизвестие, като е дал и съгласие работодателя да прави съответните удържки за погасяване на това му задължение.

Въз основа на така депозираното от ответника заявление, ищеца-работодател е издал Заповед № *** год., с която е констатирал, че трудовия договор на ищеца е прекратен считано от 16.05.2022 год. на основание чл.326, ал.1 КТ. Препис от Заповедта е била връчена на ответника на 16.05.2022 год.

По делото, по искане на ищеца, съдът е допуснал, изслушал и приел съдебно-счетоводна експертиза, видно от заключението на вещото лице по която: за периода 26.04.2022 год. – 15.05.2022 год. ответникът е отработил 11 дни и ползвал един ден неплатен отпуск с трудов стаж. Brutното трудово възнаграждение на ответника за м.април 2022 год. е в размер на 274,00 лева и включва: 149,47 лева – основна заплата, 124,53 лева – бонус, 274 лева – brutно трудово възнаграждение. Brutният размер на обезщетението по чл.220, ал.1 КТ за един месец /30 дни/ е 1 300 лева. Начисленото на ответника възнаграждение за м.април 2022 год. и м.май 2022 год. в размер на нето – 414,26 лева е удържано за погасяване на част от задължението за неспазено предизвестие. Дължимият от ответника остатък за обезщетение по чл.220, ал.1 КТ е 885,74 лева.

Между страните по делото няма спор, че между тях е съществувало трудово правоотношение. Трудовото правоотношение между страните е прекратено със заповед № *** год., на основание чл.326, ал.1 КТ. Съгласно горесцитираната разпоредба работникът или служителят може да прекрати трудовия договор, като отправи писмено предизвестие до работодателя. В, ал. 2 е посочено, че срокът на предизвестieto при прекратяване на безсрочен трудов договор е 30 дни, доколкото страните не са уговорили по-дълъг срок, но не повече от 3 месеца. В колективен трудов договор срокът на предизвестieto при уволнение по чл. 328, ал. 1, т. 1 - 4 и т. 11 може да бъде поставен в зависимост от продължителността

на трудовия стаж на работника или служителя при същия работодател. Срокът на предизвестие при прекратяване на срочен трудов договор е 3 месеца, но не повече от остатъка от срока на договора. Съгласно чл. 220, ал. 1 от КТ страната, която има право да прекрати трудовото правоотношение с предизвестие, може да го прекрати и преди да изтече срокът на предизвестие, при което дължи на другата страна обезщетение в размер на brutното трудово възнаграждение на работника или служителя за неспазения срок на предизвестие. Уреденото в, ал. 1 плащане предпоставя право на някоя от страните на трудовото правоотношение да го прекрати с предизвестие. Това са случаите по чл. 326 и чл. 328. Поначало страната, която прекратява трудовото правоотношение с предизвестие, трябва да го спази. За работника или служителя спазването на предизвестие означава да остане на работа до изтичането на срока му, а за работодателя - да остави на работа работника или служителя през този срок. Успоредно с това обаче законодателят предоставя възможност на всяка от страните, отправила предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение, да не спази неговия срок. Това право принадлежи не само на предизвестяващата, а и на предизвестената страна (чл. 220, ал. 2). Вместо спазване на предизвестие всяка от тях може да заплати на другата страна една сума, равняваща се на трудовото възнаграждение на другата страна за неспазения срок на предизвестие. В случая се касае за заместване на първоначално дължимата престация - спазването на срока на предизвестие с друга - плащане на определената в закона сума. При това насрещната страна е длъжна да приеме заместващото изпълнение. Поведението на насрещната страна е ирелевантно, понеже се касае за упражняването на едно преобразуващо право. Размерът на обезщетението, се съизмерва с brutното трудово възнаграждение за неспазения срок на предизвестие. Меродавен е срокът на предизвестие, който е в сила за страните - установеният в закона 30-дневен срок (чл. 326, ал. 2) или уговореният от страните по-дълъг срок. В последния случай сумата ще се изчислява върху brutното трудово възнаграждение за този срок. Тук следва да се отбележи, че упражняването на субективното право по чл. 326, ал. 1 от КТ за едностранно прекратяване на трудовия договор с предизвестие включва в себе си два елемента: волеизявление, с което работникът или служителят упражнява правото си на прекратяване на трудовия договор и известяване на работодателя, че след изтичането на определен срок, трудовият договор ще бъде прекратен. За да породи своите правни последици, предизвестие трябва да е в писмена форма, която е необходима за действителността на волеизявлението и известяването на работодателя за него. Неспазването на срока на предизвестие не означава неотработване на срока на предизвестие. Предизвестие цели да доведе до знанието на една от страните по трудовото правоотношение - в случая работодателя, че в даден момент работникът ще прекрати изпълнението на трудовите си задължения и по този начин предизвестената страна ще има възможност на реакция във връзка със създалото се положение. Предизвестие на работника следва да е винаги писмено и не може да бъде отправено чрез конклюдентни действия, като неспазването на предизвестие е налице в случаите, когато работникът или работодателят изрично заявят датата, на която се прекратява трудовия договор, и която дата не съвпада с датата на изтичане на срока на предизвестие, а е по-ранна.

От събраните по делото доказателства се установи по безспорен начин, че са налице кумулативно всички предпоставки на хипотезата на чл. 220, ал. 1 от КТ, а именно трудовото правоотношение между страните е прекратено по молба на ответника от 16.05.2022 год., в която той изрично е посочил, че желае прекратяване на трудовото правоотношение, считано от 16.05.2022 год. Волята за прекратяване на трудовото правоотношение на ответника е за прекратяване на същото от датата на депозиране на молбата без да бъде спазен едномесечния срок, който срока на предизвестие. Едномесечния срок на предизвестие се дължи от работника или служителя когато същия отправи волеизявление за прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл. 326, ал. 1 от КТ.

По изложените съображения съдът приема, че трудовото правоотношение между страните е прекратено на основание чл. 326, ал. 1 от КТ - прекратяване от работника или служителя с предизвестие. В случая е налице волеизявление от страна на работника за прекратяване на трудовото правоотношение обективено в писмено заявление от 16.05.2022 год., подписана лично от него, доколкото автентичността не се оспорва, и в която е посочил датата на прекратяване 16.05.2022 год. Въз основа на така подадното заявление работодателят и издал заповед № *** год., като работникът не е спазил едномесечния срок срок на предизвестие, което той дължи на работодателя си при прекратяване на трудовия договор на това основание.

Размерът на обезщетението, което работникът дължи на работодателя в настоящия случай е равен на размера на brutното му трудово възнаграждение за срока на предизвестие. В разглежданата хипотеза размерът на обезщетението се дължи без да е необходимо работодателят да доказва действителния размер на настъпилите вреди. Страните по делото не спорят за размера на обезщетението, както и че след направеното от ищеца-работодател прихващане с неполучено от ответника трудово възнаграждение /за което той е дал писменото си съгласие/ в размер на 414,26 лева, дължимото от работника обезщетение по чл.326, ал.1 КТ е в размер на сумата от 885,74 лева, а и това се установява от заключението на вещото лице, което съдът кредитира като обективно и компетентно.

На горните съображения съдът намери, че са налице всички предпоставки на хипотезата по чл. 220, ал. 1 от КТ, намира, че за ищцовото дружество е налице право на обезщетение в размер на brutното трудово възнаграждение на ответника за неспазване срока на предизвестие в претендирания размер, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда – 15.06.2023 год., до окончателното и изплащане, и искът като основателен и доказан в претендирания размер следва да се уважи.

По разноските:

Работникът или служителят е освободен от такси и разноски в производството по трудови спорове, на основание чл. 359 от КТ, но същия не е освободен от заплащане на сторените от насрещната страна разноски.

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати направените по делото разноски на ищеца в размер на 750,00 рева, от които държавна такса

в размер на 50,00 лева, възнаграждение за един адвокат – 400,00 лева и възнаграждение на вещо лице в размер на 300 лева.

По изложените мотиви и на основание чл.235 ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА П. С. Р. с ЕГН *****, с адрес: с.М., общ.К., обл.С., ул.“*** **ДА ЗАПЛАТИ** на „ВАККУУМ ЕЛ СИСТЕМ“ ООД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.Ямбол, ул.“Ямболен“ № 1, представлявано от *** И.А., сумата от 885,74 лева, представляваща остатъка от дължимото от работника обезщетение по чл.220, ал.1 КТ за прекратяване на трудово договор № *** год. без да спази дължимото по този договор предизвестие, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на депозиране на исковата молба – 15.06.2023 год., до окончателното и изплащане.

ОСЪЖДА П. С. Р. с ЕГН *****, с адрес: с.М., общ.К., обл.С., ул.“*** **ДА ЗАПЛАТИ** на „ВАККУУМ ЕЛ СИСТЕМ“ ООД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.Ямбол, ул.“Ямболен“ № 1, представлявано от *** И.А., сумата от 750,00 лева – разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Ямбол с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ямбол: _____